

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΔΕΝ

1 του Ιουλίου 1976

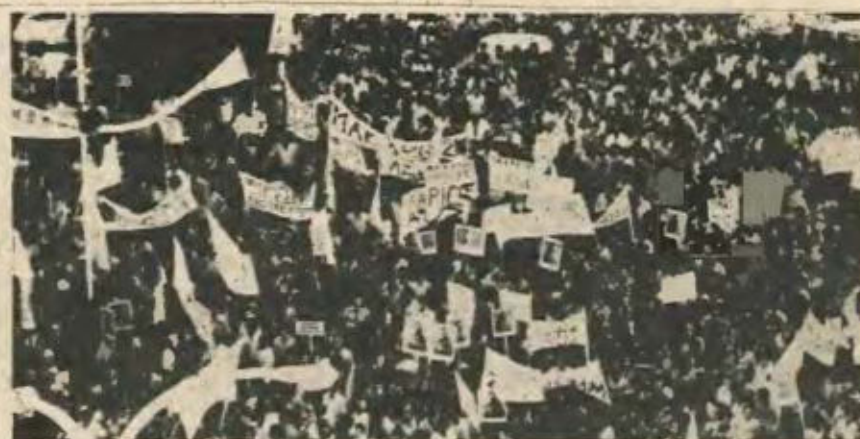
τρίτη περίοδος

αφ. φύλλου 9

ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

- ΙΤΑΛΙΑ - ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ
- ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΗ Ν. ΑΦΡΙΚΗ
- ΥΛΙΣΜΟΣ
- Η ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ
- ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ε Δ Ε Κ



1969-1976

Τη βδομάδα αυτή το Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ και η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ γιορτάζουν τα έφτάχρονά τους. Στα έφτά χρόνια της ζωής τους, στο σύντομο τούτο αλλά πολύ σημαντικό χρονικό διάστημα για τον τόπο, η ΕΔΕΚ και η ΕΔΕΝ στάθηκαν ακόμα και στα μάτια του πιο ουδέτερου παρατηρητή οι πιο συνεπείς μαχητές του φασισμού και του ιμπεριαλισμού στην Κύπρο.

Από της ίδρυσής της η ΕΔΕΚ διάγινωσε καθαρά τη φύση του στρατιωτικού καθεστώτος στην Ελλάδα και με συνέπεια το πολέμησε με όλες της τις δυνάμεις, γιατί γνώριζε καλά τις συμφορές που θα προκαλούσε στην Κύπρο. Οι αγωνιστές της ΕΔΕΝ πρωτοπόροι στον αγώνα ενάντια στο φασισμό, πήραν τα όπλα για ν' αντισταθούν στο πραξικόπημα, καθοδηγώντας τις λαϊκές δυνάμεις που θέλησαν ν' αντιταχθούν στην προδοσία. Η οργάνωσή μας είναι περήφανη γιατί μέλη και στελέχη της έχυσαν το αίμα τους στη μάχη ενάντια στο φασισμό.

Η ΕΔΕΚ και η ΕΔΕΝ ανάλυσαν σωστά το ρόλο του ιμπεριαλισμού στην περιοχή και από την αρχή πολέμησαν την πολιτική της υποχώρησης που πρόβαλλε η ντόπια οικονομική ολιγαρχία μέσω των φορέων και εκπροσώπων της. Ουδέποτε η οργάνωσή μας είχε αὐταπάτες για την φύση της οικονομικής ολιγαρχίας, που εξαρτημένη όπως είναι από το ξένο κεφάλαιο, είναι φυσικό να προ-

βάλλει τη γνωστή «ρεαλιστική» πολιτική της συνθηκολόγησης. Αδιάκοπα, λοιπόν, πολέμησε και πολεμά αυτή τη πολιτική και ταχτική.

Σήμερα που η ΕΔΕΚ γιορτάζει την επέτειο της έφτάχρονης ζωής και δράσης της, ο τόπος μας περνά δύσκολες στιγμές κάτω από συνθήκες που είναι πολύ γνωστές για να τις επαναλάβουμε. Μπαίνει μπροστά στον λαό της Κύπρου η προοπτική ενός σκληρού αντιιμπεριαλιστικού αγώνα για άπελευθέρωση. Η οικονομική ολιγαρχία με ποικίλους τρόπους έχει εκδηλώσει τον προδοτικό της ρόλο και την πρόθεσή της να οδηγήσει την Κύπρο στο δρόμο της παντοτεινής εξάρτησης από τον ιμπεριαλισμό, που συνεπάγεται τη τουρκοποίηση μεγάλου κομματιού του τόπου και τη μόνιμη προσφυγοποίηση των έκτοπισθέντων. Για τούτο η οργάνωσή μας θα συνεχίσει να καθοδηγεί τη νεολαία ενάντια στην προδοτική και έκμεταλλευτική οικονομική ολιγαρχία. Θα εργαστεί για τη δραστηριοποίηση και συμμετοχή στο λαϊκό παράγοντα στον αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό, στον αγώνα για την επιστροφή όλων των προσφύγων στα σπίτια τους και την πλήρη άπελευθέρωση της Κύπρου.

Όπλισμένοι με τις σωστές ιδεολογικές βάσεις, η Σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ μαζί με την ΕΔΕΚ θα βαδίσουν μπροστά, προσφέροντας στο λαό την όρθη καθοδήγηση στον αγώνα του για μιὰ Κύπρο λεύτερη, ανεξάρτητη, σοσιαλιστική.

σοσιαλιστική

Εκφραση

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΒΕΡΩΦ

Σε πρόσφατη συνέντευξη σε 'Αθηναϊκή εφημερίδα, ο 'Υπουργός των 'Εξωτερικών της 'Ελλάδας πρόβαλε τη θεωρία των «χαμένων ευκαιριών». 'Η θεωρία αυτή, αν και ποτέ δεν ξεκαθαρίστηκε, λέει περίπου τα εξής: "Οτι αν στο παρελθόν ήμασταν πιο υποχωρητικοί απέναντι στην Τουρκία και τον ιμπεριαλισμό, θα αποφεύγαμε τη σημερινή τραγωδία.

'Υποστηρικτής αυτής της γραμμής στην Κύπρο είναι η οικονομική ολιγαρχία. Προβάλλεται αυτή η θεωρία, όχι μόνο για να δώσει εξήγηση στα όσα συμβήκαν στο παρελθόν, αλλά περισσότερο για να στηρίξει τη θέση του ένδοτισμού και της υποχώρησης απέναντι στη σημερινή κατάσταση.

Συμφωνούμε ότι έγιναν λάθη στο παρελθόν, αλλά τα λάθη έγιναν προς την αντίθετη κατεύθυνση απ' αυτή που ισχυρίζεται η οικονομική ολιγαρχία και ο κ. 'Αβέρωφ. Το λάθος ήταν ότι ανεχθήκαμε για πολύ καιρό τη χούντα και τους πράκτορες της στην Κύπρο. "Οτι δεν απομονώσαμε έγκαιρα τα προγεφυρώματα του ιμπεριαλισμού στο νησί. "Οτι δεν χρησιμοποιήσαμε στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό το λαϊκό παράγοντα στον αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό.

Σήμερα δεν υπάρχουν περιθώρια για υποχωρήσεις. 'Υπάρχει μπροστά μας μόνο η προοπτική της αδιάκοπης και συνεπούς πάλης ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τους διάφορους πληρεξούσιους του.

ΟΙ ΕΝΔΟΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

Διάφορες πληροφορίες αναφέρουν ότι άσκούται πιέσεις για την επανέναρξη των ενδοκυπριακών συνομιλιών. Μέχρι στιγμής οι ενδοκυπριακές συνομιλίες μόνο κακά έπεσώρευσαν στον Κυπριακό λαό.

Πιστεύουμε πως αν πρόκειται να ξαναρχίσουν οι συνομιλίες, θα πρέπει να υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι ο ιμπεριαλισμός πρόκειται να υποχωρήσει. 'Αλλά πιο σημαντικό είναι ίσως το γεγονός πως η παλιά ταχτική της μυστικής διπλωματίας πίσω από τις πλάτες του λαού θα πρέπει να τερματιστεί. 'Οποιαδήποτε διαδικασία που έχει σαν αποτέλεσμα την απόκρυψη αποφάσεων από το λαό, οδηγεί σε καταστάσεις καταστρεπτικές όπως, για παράδειγμα, η πρόσφατη μυστική συμφωνία Κληρδίου - Ντενκτάς όπως και η μυστική συμφωνία των Βρυξελλών με ταξί Μπίτσιου - Τσιακλαγιαγκίλ.

'Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ πιστεύει ότι ο ιμπεριαλισμός δεν πρόκειται να υποχωρήσει, αν δεν υποχρεωθεί να υποχωρήσει. Γι' αυτό και οι νέες συνομιλίες δεν πρόκειται να έχουν αποτέλεσμα, αν δεν μπούν άμεσα οι σωστές προϋποθέσεις για τον αγώνα, που τόσες φορές οι στήλες αυτές έχουν αναλύσει. 'Ανεξάρτητα όμως απ' αυτό απαιτούμε συνεχή ενημέρωση του λαού σε ότι αφορά την τύχη του.

Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΟΣ ΔΕΙΧΤΗΣ

Καιρός ήταν να γίνει αναπροσαρμογή του τιμαριθμικού δείκτη. Πρώτο γιατί οι τιμές από καιρού έχουν ανεβεί και συνεχίζουν να ανεβαίνουν, ενώ ο δείκτης παράμεινε αναλλοίωτος. Δεύτερο οι μισθοί μειώθηκαν μετά την εισβολή σε χαμηλότερα επίπεδα και από τότε έχουν παγοποιηθεί.

'Αφού η κυβέρνηση και οι διάφοροι εκπρόσωποι του κεφαλαίου (π.χ. ΚΕΒΕ) εξαίρουν την επαναδραστηριοποίηση που είχε γίνει, οφείλουν να κυττάξουν και τι γίνεται με το βιωτικό επίπεδο του λαού. "Αν ο ιδιωτικός τομέας εξακολουθεί να ισχυρίζεται ότι δεν έχει τη δυνατότητα να παραχωρήσει αυξήσεις στους μισθούς, τότε ως δεχτεί κρατικοποίησης για να μπορούν οι εργαζόμενοι από μόνοι τους να αποφασίζουν για τη τύχη των εισοδημάτων τους και την οικονομία γενικότερα.

'Ελπίζουμε ότι η αναπροσαρμογή του τιμαριθμικού δείκτη θα ικανοποιήσει μερικές από τις στοιχειώδεις ανάγκες της πλειοψηφίας των εργαζομένων. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η εργατική τάξη, θα πρέπει να είναι έτοιμη να διεκδικήσει μαζικά και δυναμικά τα δικαιώματά της.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΠΟΛΩΣΗ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι εκλογές στην 'Ιταλία δεν κατάφεραν τελικά να λύσουν την κυβερνητική κρίση που μαστίζει την 'Ιταλία εδώ και χρόνια. Το Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα παραμένει το μεγαλύτερο κόμμα στη χώρα αλλά δεν μπορεί ούτε μόνο του αλλά ούτε και με τα άλλα δεξιά κόμματα να σχηματίσει κυβέρνηση πλειοψηφίας. Το Σοσιαλιστικό κόμμα δεν είναι πια διατεθειμένο να συνεργαστεί μαζί τους χωρίς τους Κομμουνιστές. "Ετσι είτε οι ΧΔ θα σχηματίσουν μια κυβέρνηση μειοψηφίας που σύντομα θα οδηγηθεί σε νέα κρίση ή τελικά θ' αναγκαστεί να δεχτεί την απαίτηση του Κ.Κ. για συνεργασία όλων των κομμάτων.

Τα αποτελέσματα των εκλογών στην 'Ιταλία δείχνουν δυο βασικά πράγματα: "Από τη μία η διαφθορά και η χρεωκοπία των ΧΔ προκάλεσαν μια σοβαρή μετακίνηση μαζών προς τ' αριστερά. "Αν το ΧΔ κόμμα έχασε μόνο μικρά ποσοστά είναι γιατί μειώθηκαν δραματικά οι ψήφοι των φασιστών και της άκρας δεξιάς. "Από την άλλη οι εκλογές δείχνουν μια τάση πόλωσης με τα μικρά κόμματα να χάνουν συνεχώς έδαφος. Είναι φανερό πως οι 'Ιταλοί αναζητούν μια σχετική σταθερότητα αλλά αντιλαμβάνονται αυτή την σταθερότητα διαφορετικά.

'Η 'Ιταλική κεφαλαιοκρατία και η δεξιά γενικότερα θέλει μια σταθερή κυβέρνηση που να μπορεί να επιβάλει στους εργάτες την πτώση του βιωτικού τους επιπέδου για να μπορέσει ο 'Ιταλικός καπιταλισμός να επιζήσει. Οι εργάτες θέλουν μια σταθερή κυβέρνηση που να τους εγγυηθεί το βιωτικό επίπεδο που έχουν.

ΑΝΤΙΘΕΣΗ

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες είναι αδύνατο να υπάρξει προσέγγιση ανάμεσα στις δυο πλευρές. 'Η αντίθεση κεφαλαίου — εργασίας μέσα σε συνθήκες οικονομικής κρίσης παίρνει τις διαστάσεις σύγκρουσης. 'Ο 'Ιταλικός καπιταλισμός δεν είναι σε θέση να

προσφέρει αυξανόμενο ή έστω σταθερό βιωτικό επίπεδο στους εργάτες. "Ετσι, αναπόφευκτα,



οποιαδήποτε κυβέρνηση με καπιταλιστικό πρόγραμμα, έστω κι αν σ' αυτήν συμμετέχει το Κ.Κ. θα έχει σαν βασικό της στόχο τη μείωση του βιωτικού επιπέδου των εργατών. Μια

τέτοια μείωση δεν θα πλήξει μόνο τους εργάτες αλλά και τα μεσαία στρώματα. 'Η ανάληψη μέρους τέτοιας εθύνης από το Κ.Κ. θα σημαίνει και απογοήτευση για τους ψηφοφόρους του και θα δώσει πρόσφορο έδαφος για την ανάπτυξη του φασισμού.

"Ωστόσο μετά τις δηλώσεις του Κίσιγκερ εναντίον της συμμετοχής των κομμουνιστών στη κυβέρνηση είναι άπιθανο οι ΧΔ να δεχτούν τώρα αυτή τη λύση. Μάλλον θα προσπαθήσουν να φτιάξουν μια κυβέρνηση μειοψηφίας που σύντομα θα καταρρεύσει. Σύντο-

μα θ' αναγκαστούν να ζητήσουν την βοήθεια του Κ.Κ., που άλλωστε για να πετύχει συμμετοχή στη κυβέρνηση φαίνεται να παίρνει καθαρά φιλονατοϊκή και αντισοβιετική θέση.

ΡΙΖΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

"Οποια και να είναι η δραχυπρόθεση πορεία της πολιτικής στην 'Ιταλία, είναι φανερό πως μακροχρόνια η κρίση πρέπει κάπου να καταλήξει. Πολλές λύσεις δεν υπάρχουν: Είτε οι εργάτες θα εξαναγκαστούν να παραχωρήσουν τις κατακτήσεις τους είτε θα αγωνιστούν για την ριζική αναδιάρθρωση της χώρας. Οι ΧΔ ζητούν το πρώτο. Οι Κομμουνιστές αρνούνται να ζητήσουν το δεύτερο. Το σκληρό έχει στηθεί για ταξικές συγκρούσεις. Το αποτέλεσμα τους θα κριθεί τελικά από την αποφασιστικότητα των εκλογών του λαού.



Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΦΟΥΝΤΩΝΕΙ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

Σε προηγούμενη έκδοσή μας, όταν αναλύσαμε την κατάσταση στη Ροδεσία είχαμε πει πως η «Νότια Αφρική μετά την ήττα της στην Άγκόλα δεν είναι διαθεσιμότητα να πάθει τα ίδια στη Ροδεσία γιατί ξέρει πως κάθε στρατιωτική ήττα είναι κι ένα βήμα για την επανάσταση μέσα στην ίδια τη χώρα». (σ.ε. 18.3.1976). Αυτή την αλήθεια ήλθαν να επιβεβαιώσουν με δραματικό τρόπο οι εξεγέρσεις των μαύρων στις πολίχνες τους γύρω από το Γιοχάνεσμπουργκ και την Πραιτώρια. Τα γεγονότα αρχίζουν να κινούνται γοργά στη Μέκκα του Ρατσισμού.

Την σπίθα για την εξέγερση έδωσε ένα σχετικά άσημαντο γεγονός. Στη Νότια Αφρική υπάρχουν δυο γλώσσες που χρησιμοποιούνται επίσης: τα αγγλικά και η «αφρικάανς», η εξέλιξη της γλώσσας των Ολλανδών αποίκων στη χώρα. Οι νοτιοαφρικάνοι Ολλανδικής καταγωγής θεωρούνται σαν οι πιο αδιάλλακτοι ρατσιστές και φυσιολογικά η γλώσσα τους, η «αφρικάανς», σαν το σύμβολο της «χωριστής ανάπτυξης» και των φυλετικών διακρίσεων.

Η Νοτιοαφρικανική κυβέρνηση στη απόφασε να επιβάλει την «αφρικάανς» στα σχολεία των μαύρων για τη διδασκαλία μερικών μαθημάτων. Σε ένδειξη διαμαρτυρίας οργανώθηκε από τους μαθητές της πολίχνης Σουέτο μια διαδήλωση. Αυτή την στοιχειώδη διαμαρτυρία το καθεστώς των Ν. Αφρικής θεώρησε τόσο επικίνδυνη που για να την διαλύσει ή αστυνομία πυροβόλησε έναντι των διαδηλωτών σκοτώνοντας οκτώ μαθητές και πληγώνοντας πολλούς άλλους.

ΕΥΦΛΕΚΤΟ ΥΛΙΚΟ

Αυτή η βίαιη πράξη καταπίεσης αντί να καταπνίξει την διαμαρτυρία είχε το αποτέλεσμα σπίθας σε ευφλεκτο υλικό. Την επόμενη μέρα οι εργάτες του Σουέτο οργάνωσαν στους δρόμους άψηφώντας τα πολυβόλα της αστυνομίας και θάζοντας φωτιά σ' όλα τα κυβερνητικά κτίρια, που θεωρήσαν σύμβολα του ρατσισμού. Η αστυνομία και πάλι απάντησε με τα όπλα. Δεκάδες νεκροί, εκατοντάδες τραυματίες. Την τρίτη μέρα η εξέγερση φούντωσε για καλά με εξεγέρσεις σε οκτώ πολίχνες μαύρων γύρω από το Γιοχάνεσμπουργκ.

Το μόνο που μπορούσε ν' ανακόψει πια την επανάσταση ήταν το αδιάστακτο αιματοκύλισμα που δεν απέφυγαν να χρησιμοποιήσουν οι ρατσιστές. Η «άνησυχος ήρεμία», όπως την χαρακτήρισε το BBC, της επόμενης ημέρας διακόπηκε από εξεγέρσεις στις πολίχνες γύρω από τη Πραιτώρια, που είχαν κι αυτές την τύχη των προηγούμενων στο Γιοχάνεσμπουργκ. Ο έπιστημος απολογισμός της σφαγής, όπως δόθηκε από την ρατσιστική κυβέρνηση, ήταν συνολικά πάνω από 140 νεκροί και 1200 τραυματίες.

ΑΝΩΤΕΡΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

Τέτοιες σφαγές δεν είναι άγνωστες στη παλιότερη ιστορία της Ν. Αφρικής. Πριν μερικά χρόνια δεκάδες μεταλλωρύχοι σκοτώθηκαν για να καταπνιγεί μια απεργία. Όμως αυτή τη φορά υπάρχει μια πολύ σημαντική διαφορά. Το γεγονός ότι η απόπειρα κατάπνιξης μιας διαδήλωσης προκάλεσε ταραχές σε σύγκριση μεγαλύτερη κλίμακα δείχνει πως οι καταπιεσμένοι συνειδητοποιούν τη θέση τους και αρχίζουν να αισθάνονται τη δύναμή τους. Ο άγνωστος τους έχει αναμφισβήτητα περάσει σ' ένα νέο, ανώτερο επίπεδο.

Όπως έχουν τα πράγματα ακόμα και η προσπάθεια του καθεστώτος της Νοτίου Αφρικής να συνδιαλλαγεί με τον «μαύρο περίγυρο» της είναι δίκαιο μαχαίρι. Από τη στιγμή που οι μαύροι των άλλων χωρών αντιμετωπίζονται σαν Ισοί — ασφαλώς γιατί δεν γινόταν διαφορετικά — δηλ η φιλοσοφία των ρατσιστών αρχίζει να καταρρέει ακόμα και με βάση την ίδια τη δική της λογική. Και αν στη Ροδεσία η αρχή της διακυβέρνησης από την πλειοψηφία είναι αποδεχτή, γιατί το ίδιο να μην ισχύει για τη Νότιο Αφρική;

Τα αίτια αυτής της αλλαγής δεν μπορούν να μην έχουν σχέση με τις γενικότερες εξελίξεις στη περιοχή. Αναμφισβήτητα από μόνη της η εσωτερική καταπίεση θάταν ικανή να δημιουργήσει τέτοιες πιέσεις που θα φέρναν τη σύγ-

κρουση. Όμως η επανάσταση έχει μεταφερθεί πολύ πιο κοντά από τις νίκες στη Μοζαμβίκη και προπαντός στην Άγκόλα όπως και από την απελευθερωτική θέση στην οποία βρίσκεται η Ροδεσία.

ΟΙ ΛΕΥΚΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Αυτές οι αντιφάσεις είναι επόμενο να δημιουργήσουν αζεπέραστα προβλήματα για τον ρατσισμό. Οι λευκοί εργάτες που μέχρι τώρα είναι

διαποτισμένοι πέρα για πέρα με την αυταπάτη της ανωτερότητας τους αναμφισβήτητα αρχίζουν ν' αμφισβάλουν για την ειλικρίνεια των συνθημά-

των της άρχουσας τάξης. Θα γίνεται ολοένα και πιο φανερό πως το καπιταλιστικό σύστημα, και όχι οι μαύροι, είναι οι πραγματικούς τους εχθρούς.

Οι μέρες της λευκής ευμερείας έχουν πια περάσει. Η Νότια Αφρική θ' αναγκάζεται ν' αυξάνει καθημερινά τα έξοδά της πάνω στα όργανα καταπίεσης για να διατηρήσει τον παραλογισμό των φυλετικών διακρίσεων. Το διωτικό επίπεδο των λευκών θα μειώνεται. Ο ταξικός διαχωρισμός θ' αρχίσει να παίζει μεγαλύτερο ρόλο. Αν οι λευκοί εργάτες προλάβουν να συνειδητοποιήσουν πως η μόνη διέξοδος είναι η κατάργηση της εκμετάλλευσης προτού ξεσπάσει για καλά το μαύρο ήφαιστος ίσως αποφευχθεί το λουτρό αίματος που μέρα με τη μέρα παίρνει τη μορφή θεοαιότητας.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ

Οι λευκοί εργάτες έχουν πολύ σημαντικό ρόλο να παίξουν σε μια σοσιαλιστική Νότια Αφρική. Το χαμηλό πολιτιστικό και τεχνικό επίπεδο στο οποίο κρατήθηκαν οι μαύροι κάνει τους λευκούς το κλειδί για την αξιοποίηση των δυνατοτήτων της Νοτιο-Αφρικανικής βιομηχανίας. Ταυτόχρονα το ψηλό επίπεδο ανάπτυξης της Ν. Αφρικής την κάμνει ίσως τη μόνη χώρα της ηπείρου που μπορεί να προχωρήσει σε μια σοσιαλιστική διάρθρωση. Και μια σοσιαλιστική Νότια Αφρική θά ναι τρομερός καταλύτης για την Αφρικανική επανάσταση.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Τα υπέροχα δείγματα αυτοθυσίας και αγωνιστικού πνεύματος που έδειξαν οι μαύροι του Γιοχάνεσμπουργκ και της Πραιτώριας είναι συντριπτικό πλήγμα για τους Έλεφαν πως η χαμηλή πολιτιστική στάθμη των μαύρων είναι: έγγυση για την συνέχιση της επικράτησης των λευκών. Όσο οι βασικά αδιόρητες αυτές εκδηλώσεις δεν μπορούν ακόμα να οδηγήσουν στη νίκη. Πρέπει να περιμένουμε μέχρι που αυτός ο αδιόρητος οργανωθεί σε μια επαναστατική γραμμή που θα μπορέσει να χτυπήσει σωστά και να πετύχει τα αποτελέσματα που απαιτούν οι συνθήκες. Χωρίς μια τέτοια οργάνωση το αιματοκύλισμα θα συνεχίζεται για πολύ ακόμα.

Τα δλέμματα της ανθρωπότητας είναι αυτή τη στιγμή στραμμένα στον λευκό Νότο της μαύρης ηπείρου. Η έκβαση του αγώνα σ' αυτή τη γωνιά της γης θα κρίνει πολλές πτυχές του ανθρώπινου πολιτισμού. Η εξέγερση των σκλάβων στη Νότια Αφρική είναι και μάχη των καταπιεσμένων όλου του κόσμου.

ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ ΣΤΗ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Με την υποστήριξη των κομμάτων της δεξιάς και του Σοσιαλιστικού Κόμματος ο Στρατηγός Έάνες πήρε 61% των ψήφων στις εκλογές και έγινε ο πρώτος εκλεγμένος πρόεδρος της Πορτογαλίας μετά την επανάσταση. Ο Έάνες αποτελεί την ελπίδα των συντηρητικών για την ανάσχεση της επανάστασης και η νίκη του έκαμε τις καρδιές των καπιταλιστών της Εύρώπης να χτυπούν πιο ήσυχα και να την χαιρετήσουν σαν «επιθυμία του Πορτογαλικού λαού για επαναφορά στην ομαλότητα».

Ο ΕΑΝΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Όμως οι εκλογές αποτελούν βαρύ κατηγορώ για τις ήγεςίες του ΣΚ και του ΚΚ της Πορτογαλίας. Είναι φανερό πως η ήγεςία του ΣΚ προσανατολίζεται σε μια καπιταλιστική Πορτογαλία του τύπου της δυτικοευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας και εξαναγκάζει τους δυσανασχετημένους όπαδούς του κόμματος να συντάσσονται με την δεξιά. Το ΚΚ από την άλλη με την άλλοπρόσκληση πολιτική του έχει χάσει το κύρος του μέσα στους εργάτες και έχει πάρει μόνο ένα φτωχό 8% των ψήφων.

Ο ταγματάρχης Καρβάλιο, ο άνθρωπος που έπαιξε τον βασικό ρόλο στην επανάσταση, ήταν η μόνη διέξοδος για να εκφραστεί η επαναστατική διάθεση των μαζών. Το 18%

αλλά ήταν και διατεθειμένοι να αρνηθούν τις όδηγίες τους και να ψηφίσουν έναντι των υποψηφίων των κομμάτων.

Για το ΣΚ η κατάσταση είναι ακόμα πιο σοβαρή γιατί το 13% που εξασφάλισε ο πρωθυπουργός Άζεβέτο πρόέρχεται και αυτό από όπαδούς του ΣΚ. Έτσι έχουμε το άπιστευτο αποτέλεσμα ότι το ΚΚ μπορεί να ελέγχει μόνο 8%, το ΣΚ μόνο 13% ενώ οι άριστερές μαζές που αρνούνται καθοδήγηση από τις ήγεςίες των δυο κομμάτων να αποτελούν ένα εκπληκτικό ποσοστό που ξεπερνά το 30%.



που πήρε παρά το γεγονός ότι δεν ήταν υποψήφιος μαζικού κόμματος είναι ένδειξη του μεγέθους της αντίστασης που προκάλεσε στους όπαδούς τους η λαθασμένη πολιτική του ΣΚ και του ΚΚ.

Στις εκλογές του περασμένου Απριλίου το ΣΚ εξασφάλισε περίπου 35% των ψήφων, το ΚΚ περίπου 13% και τα άλλα μικρά άριστερά κόμματα γύρω στο 4%. Αν αναλύσουμε το ποσοστό που πήρε ο Καρβάλιο θα δούμε ότι αποτελείται από το 4% των μικρών κομμάτων, το 5% που έχασε το ΚΚ ενώ το υπόλοιπο 9% πρέπει ασφαλώς να προέρχεται από όπαδούς του ΣΚ που αρνήθηκαν να ψηφίσουν τον δεξιό Έάνες. Αυτό σημαίνει πως πάνω από το 1/3 των όπαδων του ΚΚ και πάνω από το 1/4 των όπαδων του ΣΚ όχι μόνο είναι δυσανασχετημένοι με την πολιτική της ήγεςίας τους

Η χρεωκοπία των δυο μαζικών κομμάτων της εργατικής τάξης μέσα σε συνθήκες επαναστατικές δίνει αυτή τη στιγμή την δυνατότητα μαζικοποίησης ενός επαναστατικού κόμματος που δεν θάχει στην πλάτη του το στίγμα της αποτυχίας. Ο Ότέλο Καρβάλιο μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στις δύσκολες συνθήκες που θα περάσει η Πορτογαλία στο άμεσο μέλλον.

Η επανάσταση στη Πορτογαλία δεν έχει ακόμα συντριβεί. Πλησιάζει όμως η ώρα της μεγάλης σύγκρουσης που θα κρίνει το μέλλον της. Η έκβαση της σύγκρουσης θά εξαρτηθεί από την υπαρκτή ή μη σωστή καθοδήγηση της εργατικής τάξης. Το ΣΚ, το ΚΚ και τώρα και ο Ότέλο Καρβάλιο και οι υποστηρικτές του έχουν την εθύνη για αυτή την καθοδήγηση.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΔΕΝ

7 ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΩΝΑ



7 χρόνια ζωής, 7 χρόνια σκληρών, πεισματικών ανυποχώρητων αγώνων ενάντια στον ιμπεριαλισμό, τούς πληρεξούσιους του και τὰ ντόπια εξαρτημένα του, την οικονομική ολιγαρχία και τόν φασισμό, 7 χρόνια αγώνα που καταγράφουν στην Κυπριακή ιστορία, τόν άποφασιστικό ρόλο της νεολαίας στις Κυπριακές εξελίξεις.



Σ' όλο αυτό το διάστημα η αγάνωσή μας ανάθηκε στην πρωτοπορία των αγώνων του λαού μας για εθνική λευτεριά και κοινωνική πρόοδο, ιεράρχησε σαν πρώτο καθήκον τήν άφύπνη ενάντια στη φασιστική δικτατορία στην Ελλάδα και στην διερχόμενο Κυπριακό φασισμό

κι' όταν κάποιος άλλοι ανάμαζαν τήν χούφτα εθνική κωδάρηση και προσπαθούσαν άκόμα και μέσω της βουλήs να καταπιέζουν τόν άντεφασιστικό αίσθημα του λαού, οι αγωνιστές της ΕΔΕΝ και της ΕΔΕΚ βγήκαν στους δρόμους και στις πλατείες για να φωνάξουν ότι στο φασισμό

και να διατρανώσουν τήν άπόφραση του λαού για αντίσταση και αγώνα. Ο οργανωμένος φασισμός έστειλε τήν Έθνηκή Φρουρά και τήν ΕΣΑ και με τήν άποχη τής άουτοματίας μωφ σπάησε να καταπιέξει, τήν άγωνιστική μας έκδήλωση με τήν βία και τήν τρομοκρατία.



Η Σοσιαλιστική Νεολαία σ' όλο τόν διάστημα που προηγήθηκε του Ίουλιανού πραξικοπήματος στάθηκε πρόσωπα με πρόσωπο με τόν φασισμό, νονταροχτυπήθηκε μαζί του χωρίς ύπολογισμό θυσιών και πολλοί σύντροφοί μας έπεσαν σ' αυτό τόν αγώνα, όμως όλοι οι σύντροφοι,

όλοι έμεις πιστοί στον όμοιο που δώσαμε στο λαό ότι «θα πέφτουμε και θα προχωρούμε, θα προχωρούμε και θα πέφτουμε» συνεχίσαμε και θα συνεχίζουμε τόν αγώνα μας μέχρι τήν νίκη, γιατί δεν υπάρχει ούτε ήττα, ούτε θάνατος γα' αυτούs που αγωνίζονται για λευτεριά.



Οι συναγωνιστές μας που πολεμούσαν στο Καίμακλι και τώρα δεν βρίσκονται ανάμεσά μας.



Η οργανώσή μας, βλέποντας τόν έπισημο κράτος να άδρανει έγκληματικά και άνομοάδικα μπροστά στον φασιστικό κίνδυνο, προσβέποντας ότι τόν πραξικόπημα ήταν τόν άποτελεσματικότερο όπλο στα χέρια των ιμπεριαλιστών και των πληρεξουσίων της κι' ότι η έκδήλωσή του ήταν ζήτημα χρόνου, συνειδητοποιώντας ότι δεν ύπαρχαν άλλα χέρια εντός αλλά τὰ δικά μας για να κρατήσουμε τόν δρόμο τής αντίστασης και τής καθοδήγησης του λαού και γνωρίζοντας πως μόνο ένας άποφασισμένος ένοπλος λαός μπορεί να σταθεί μπροστά στην φασιστική ένοπλη βία, άργάνωσε

και καθοδήγησε τήν ένοπλη πρωτοπορία του λαού. Γι' αυτή μας τήν άπόφραση είμαστε, περήφανοι, όπως είμαστε περήφανοι γιατί η άργάνωσή μας στάθηκε ο κυριώτερος πυρήνας τής ένοπλης αντίστασης του λαού σε όλες τις έστιες, είμαστε περήφανοι γιατί τής κρίσιμες εκείνες ώρες καθοδήγησαμε τόν λαό, τούς άργάτες, τούς άρχόντες, τούς νέους που έξερεσαν να πάρουν τὰ όπλα και να αγωνιστούν μαζί μας, όπως είμαστε περήφανοι γιατί τούς συντρόφους μας που έπεσαν με τάν νόημα όπλα τής αντίστασης στα χέρια πολεμώντας τόν φασισμό.

30 Αυγούστου 1974. Άπόπειρα εναντίον τής ζωής του Προέδρου τής ΕΔΕΚ και δολοφονία του αγωνιστή και οργανωτικού γραμματέα τής ΕΔΕΝ Δώρου Λοΐζου.

● Πολυαγαπητέ, γλυκί, αμνή, θάνατε, αδελφέ, σύντροφε, συναγωνιστή Δώρο. Μας έφυγες και είναι τώρα η Κύπρος άφανή. Έφυγες κι' άφάνεψε η άνθρωπιά κι' η αξιοπρέπεια. Έφυγες κι' άφάνεψε η άνθρωπότηs. Γιατί μέσα στα στήθια σου, Δώρο, κατοικούσε άκοίμητη η άνθρώπινη αξιοπρέπεια κι' η άνθρωπιά. Κατοικούσε άκοίμητη η άγάπη για τόν άνθρωπο, για τόν φραμί, για τήν λευτεριά.



● Μην κλαίτε τόν Δώρο. Μην κλαίτε τούς ήρωες. Μην κλαίτε αυτούs που πέθαναν για λευτεριά. Καλότυχος όποιος πεθαίνει για λευτεριά. Γιατί ο Δώρος δεν πέθανε. Ο Δώρος νίκησε τόν χρόνο και θα μείνει εις τόν πάντοτε της άθανάσις.



Ο Μακάριος έπιστρέφει. Έπιστρέφει με ένα μήνυμα αγώνα. Ένα μήνυμα ύπομονής και άποφασιστικότητας. Κανένας δεν έχει τόν δικαίωμα να προδώσει αυτό τόν αγώνα. Σ' αυτό τόν αγώνα έχουν θέση όλοι οι Κύπριοι πατριώτες, όλοι όσοι έχουν θέληση ν' αγωνιστούν. Σε κομμάτι όμοια περίπτωση δε πρέπει να γίνεται σύγχυση μεταξύ ένότητας και έπιδιώξης του πραξικοπήματος. Προϋπόθεση για τήν σωτηρία τής Κύπρου είναι η πραγματική ένότητα του λαού, η έκδήλωση κάθε παράνομης δράσης, η άπομόνωση αυτών που πουλήσαν και είναι έτοιμοι να αναπουλήσουν τήν Κυπριακή ύπόθεση. Προϋπόθεση άκόμα είναι η σωστή οικονομική πολιτική, όποι που να εξασφαλιστεί η φυσική έπιβίωση των Κυπρίων άγωνιστών, να άποτρατη ή μαζική μετανάστευση να άποκλεισθεί η κερδοσκοπία και η έξαγωγή του κυπριακού μόχθου.



ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΔΕΝ

Τόν σύνθημα για νέους αγώνες έδωσε η σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ τὰ ζημερώματα τής νέας χρονιάς του 75.

Τόν Συμβούλιο και άρκετά στελέχη της ύπεδέχθησαν τόν νέο χρόνο με 24ωρη άπεργία, πείνας, διαδηλώνοντας έτσι τήν άποφασιστικότητά τους να άγωνι-



σοθούν, όπως έκαναν και στο παρελθόν για τήν δικαίωση του Κυπριακού λαού.

Η άπεργία πείνας δεν είναι θέαμα τόν άπαντο ένοσ άγώνα, δήλωσε στο τέλος τής έκδήλωσης ο Γενικός Γραμματέας τής νεολαίας Μάριος Τεμβριώτης, αλλά είναι μια έκδήλωση διαμαρτυρίας με στόχο τήν άνοιχτή διαδήλωση τής αντίθεσής της προς μια συγκεκριμένη άπαράδεκτη στάση η ένέργεια.

Η Σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ εύχαραίτε θερμά τόν λαό που άγκάλιασε τήν ένέργειά της, με έκδηλώσεις άγάπης και συμπάθειας και διαβεβαίει ότι θα συ-



νεχίσει άκλόνητη τούς αγώνες της χωρίς θποππος συμβιβασμούς, μακριά από ρεαλισμούς που προεβνίζουν τήν ύπογραφή τής Κύπρου.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία καλεί όλους τούς Κύπριους έργαζόμενους Έλληνες και Τούρκους, όλους τούς Κύπριους πατριώτες στο κοινό αγώνα για να άποτραπούν τὰ ιμπεριαλιστικά δικοτομικά σχέδια.



Η Σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ όργάνωσε διαδήλωση διαμαρτυρίας ενάντια στην ύπογραφή των συμφωνιών για μετακίνηση των Τουρκοκυπρίων του Βορρά.



3-4 ΓΕΝΑΡΗ ΤΟ Ν' ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΔΕΝ

ΥΛΙΣΜΟΣ: Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ

«Οι φιλόσοφοι δεν έκαναν τίποτε άλλο απ' τὸ νὰ ἐρμηνεύουν μὲ διαφορετικούς τρόπους τὸν κόσμον, αὐτὸ πὸ ἐνδιαφέρει εἶναι νὰ τὸν ἀλλάξουμε».

ΚΑΡΛ ΚΑΡΕ

Στὴν καθημερινή μας ζωὴ ἀκούουμε συχνὰ νὰ γίνεται χρῆση τῶν ὄρων «ὕλιστος» ἢ «ιδεαλιστής». Μὲ τὸν πρῶτον ἐννοεῖται κάποιος πὸ ἀπλῶς ἐνδιαφέρεται γιὰ τὶς ὕλικές ἀπολαύσεις, εἶναι ματαιόδοξος κ.τ.λ., ἐνῶ ἀντίθετα ὁ ὄρος «ιδεαλιστής» φαίνεται νὰ ὑποδηλώνει κάποιον πὸ ἔχει καλὰ ἰδανικά, χαρακτηρίζεται ἀπὸ αὐταπάρνηση κ.τ.λ.

Δὲν εἶναι συμπτωματικὸ τὸ ὅτι ὁ ὕλισμος ἔχει ἀποκτήσει αὐτὴ τὴν κακὴ ἐννοία. Τοῦτο ὀφείλεται βασικὰ στὶς ἐπιθέσεις πὸ ἔχουν γίνει κατὰ καιροὺς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν κυρίαση τάξη γενικά. Βασικά: ἡ ὕλιστικὴ ἀντίληψη ἢ ἡ ιδεαλιστικὴ ἀντίληψη τοῦ κόσμου ἀναφέρονται ἀπὸ τὴν ἀνάγκη νὰ δοθεῖ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα ποῖα εἶναι ἡ σχέση τῶν ἰδεῶν μὲ τὸν κόσμον. Ὁ ὕλισμος θεωρεῖ τὶς ἰδέες πὸ κατὰ καιροὺς ἔχουν οἱ ἄνθρωποι: οἱ πρῶτοι ἀπὸ τὸν ὁ ἰδεαλισμὸς θεωρεῖ τὸν ὕλικὸ κόσμον πὸς ἀντανάκλᾳ τὶς ἰδέες πὸ ὑπάρχουν σὰν ἐντόπιες ἐξῆ ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ καθορίζουν κάθε τι τὸ ὕλικό.

Ἡ πρώτη συστηματικὴ προσπάθεια νὰ ἐξηγηθεῖ ἡ φύση τοῦ σύμπαντος μὲ ὕλιστικὸ τρόπο ἔγινε στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα. Οἱ Ἕλληνες ὕλιστές πίστευαν πὸς ὁ κόσμος ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρὰ καὶ ἀδιαπέραστα σωματίδια πὸ ἐπιφέρονται ὅλες τὶς ἀλλαγές στὸν κόσμον λόγω τῆς κίνησης καὶ ἀλληλοεπίδρασής τους. Γνωστοὶ ἀρχαῖοι ὕλιστές φιλόσοφοι ὑπῆρξαν ὁ Δημόκριτος, ὁ Ἐπίκουρος καὶ ἀρκετοὶ ἄλλοι.

Ἡ ὕλιστικὴ αὐτὴ θεωρία ἐπανῆλθε σὲ πὸ ἀνεπτυγμένη μορφή τὸν 16ο καὶ 17ο αἰῶνα. Φιλόσοφοι ὅπως ὁ Μπαϊκόν, ὁ Χάμπερ καὶ ὁ Λόκ, ἀσπάζτηκαν τὴν ὕλιστικὴ φιλοσοφία καὶ πολέμησαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὴν ἰδεαλιστικὴ θρησκευτικὴ ἀντίληψη τοῦ κόσμου ὅπως τὴν ἔκφραζε τότε ἡ φεουδαρχικὴ Ἐκκλησία καὶ ἀποτελοῦσε τὴν ἰδεολογία τῆς κυρίαρχης φεουδαρχικῆς τάξης. Ἡ ἰδεολογικὴ αὐτὴ πάλι ἀνάμεσα στὶς δύο κοσμοθεωρίες συνέπεσε μὲ τὴν ἐμφάνιση τῆς ἀστικῆς τάξης πὸς ἀρχισε νὰ ἔρχεται σὲ σύγκρουση μὲ τὸς φεουδαρχεὺς γαιοχτῆμονες. Ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ πάλι ἀντανάκλῳσε τὴν ταξικὴ πάλι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῆς πάλι ἀνάμεσα στὴ φεουδαρχία καὶ τὸν καπιταλισμὸ.

Οἱ πρῶτοι αὐτοὶ ὕλιστές φιλόσοφοι μποροῦν νὰ ὀνομαστοῦν μηχανικοὶ ὕλιστές ἐπειδὴ ἔβλεπαν τὸν κόσμον ἔξω ἀπὸ τὴν ἐξέλιξή του, προσπαθοῦσαν δηλαδὴ νὰ καθορίσουν τὴ λειτουργία του, φαν-

ταζόμενοι τὸ σύμπαν σὰ μὴ τεράστια μηχανή. Μὲ λίγα λόγια οἱ ὕλιστές τοῦ 16ου καὶ 17ου αἰῶνα προσπάθησαν νὰ ἐπεχτείνον τὸν χῶρον τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς σκέψης τὶς ἰδίες ἀντιλήψεις πὸς χρησιμοποιοῦσαν στὶς ἐπιστημονικὲς ἐρευνες γιὰ τὴ φύση.

Ὅπως ἀναφέρθηκε πὸ πάνω ἡ φιλοσοφία αὐτὴ βρήκε τὴν ἀντίδραση τῆς φεουδαρχικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἀντιστρατεύσαν ὀρισμένα ἀπὸ τὰ ἐπίσημα δόγματα τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ μηχανιστικὸς αὐτὸς ὕλισμος, ἂν καὶ ἀτελής, ἐπαιξε προοδευτικὸ ρόλον στὴν ἐποχὴ του, γιὰ τὴν ἀντιστρατεύτηκε τὴν ἰδεολογία τῆς τότε κυρίαρχης φεουδαρχικῆς τάξης, καὶ συνέτελεσε στὴ διάλυση τοῦ σκοταδισμοῦ πὸς ἐπέβαλε στὸ χῶρον τῶν ἰδεῶν καὶ τῆς διανόησης.

Οἱ βασικὲς ἀδυναμίες αὐτοῦ τοῦ εἶδους τῆς ὕλιστικῆς φιλοσοφίας εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

Δὲν μπόρεσε ποτὲ νὰ ἐξηγήσει τὴν ἐξέλιξη τοῦ ἀνθρώπου. Γιὰ τὴν ἀνθρώπινη σκέψη καὶ δραστηριότητα εἶναι ἀπλῶς μηχανικὴ ἀντανάκλαση τοῦ κόσμου, τότε δημιουργεῖται τὸ ἐρώτημα πὸς πραγματικὰ ἀλλάζει ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ σκέψη του. Ὅπως ἔδειξε ἀργότερα ὁ Μάρξ, ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἀπλῶς προῖον μηχανιστικῶν ἀλληλοεπίδρασεων διαφόρων ὕλικῶν δυνάμεων, ἀλλὰ παλεῖ οἱ ἴδιοι γιὰ ν' ἀλλάξει τὸν κόσμον, ἀλλάζοντας σ' αὐτὴ τὴν πάλι καὶ τὸν ἑαυτὸ του. Ἡ ἔλλειψη θεώρησης τῆς ἐξελικτικῆς δυναμικῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κοινωνίας τοῦς ὀδήγησαν νὰ ἀντιληφθοῦν τὶς διαφορὲς ἀλλαγές στὴν ἱστορία σὰν προκαθορισμένες. Τίποτε τὸ νέο δὲν μποροῦσε νὰ προκύψει, καὶ οἱ ἱστορικὲς ἀλλαγές δὲν ἔγιναν τίποτε ἄλλο στὴν ἀντίληψή τους παρὰ ἱστορικὲς ἐπαναλήψεις. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἀφαιρόταν οὐσιαστικὰ κάθε ἐννοία ἱστορικῆς προόδου.

Περ' ἀπ' αὐτὸ, ἀπὸ οἱ μηχανικοὶ ὕλιστές ἐξέτασαν τὸν κόσμον ἀπὸ τὴ σκοπιὰ τῆς λειτουργίας του ἀπλῶς, δὲν μποροῦσαν ν' ἀπαντήσουν τὸ ἐρώτημα τοῦ πὸς αὐτὸς ὁ μηχανισμὸς μπόρε ἀρχικὰ σὲ λειτουργία. Ἐτοὶ ὑποχρεωνοῦνταν νὰ ἐπανέλθουν στὴν ἀναγνώριση τοῦ Θεοῦ σὰν τῆς δυνάμης ἐκείνης πὸς ἔδωσε στὸν κόσμον τὴν ἀρχικὴ του ὄψη, μὲ τὴν διαφορά, ὅμως, ὅτι αὐτὸς ὁ Θεὸς δὲν ἐπενέβαινε πιά στὶς ἐπίγειες ἀσχολίες τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ σύγχρονος ὕλισμος πὸς γεννήθηκε τὸ 19ο αἰῶνα καὶ ἀναπτύχθηκε σὰν ἐπαναστατικὴ θεωρία τῆς ἐργατικῆς τάξης ὀφείλεται κυρίως στὸ Μάρξ, πὸς κριτικῶς τὶς ἀδυναμίες τοῦ παλινοῦ ὕλισμοῦ ἀπὸ ὑποθέτησε τὴν χεγγελιανὴ διαλεκτικὴ μέθοδο. Πάνω ὅμως ἀπ' αὐτὸ ἐφάρμοσε μὴ διαλεκτικὴ ὕλιστικὴ ἀποψη γιὰ τὸν κόσμον σὲ μὴ ἐξέτα-

ση τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἱστορίας τῆς.

Ὁ Χέγκελ, ἂν καὶ ἰδεαλιστής, ἀντιλήφθηκε πὸς στὸν κόσμον τίποτε δὲν εἶναι στατικό. Γι' αὐτὸν ὁ κόσμος ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἀπόλυτη ἰδέα καὶ ἡ ἱστορία δὲν ἔγινε τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ἐπεξεργασία καὶ πραγμάτωση αὐτῆς τῆς ἰδέας. Στὴν ἐξέλιξη αὐτῆς τῆς ἰδέας ὁ Χέγκελ εἶδε πὸς τίποτε δὲν εἶναι ἀκίνητο. Τὸ κάθε τι ἔπρεπε νὰ ἐξετασθεῖ, ὄχι ὅπως ἔγινε σὲ κάποια

στιγμὴ, ἀλλὰ ὅπως εἶχε δημιουργηθεῖ στὴν διαδοχικὴ τῆς ἐξέλιξής του. Πάνω ἀπ' αὐτὸ ὁ Χέγκελ συνέλαβε τὴν ἰδέα ὅτι κάθε πράγμα, δὲν εἶναι μόνο τὸ ἀποτέλεσμα περασμένων μεταβολῶν, ἀλλὰ φέρνει μέσα του καὶ τὸ σπέρμα τοῦ μέλλοντος. Κάθε ἀλλαγή προέρχεται ἀπὸ δυνάμεις πὸς βρίσκονται μέσα στὸ ἴδιο τὸ ἀντικείμενο, ἀπὸ δυνάμεις πὸς εἶναι ἀντίθετες καὶ παλεῖται ἀδιάκοπα μεταξύ τους μέχρις ὅτου δημιουργη-

θεῖ κάτι νέο, πὸς μὲ τὴ σειρά του φέρνει κι' αὐτὸ τὸ σπέρμα τοῦ μέλλοντος. Βέβαια ὁ Χέγκελ ἦταν ἰδεαλιστής φιλόσοφος καὶ ἔβλεπε ὅλες αὐτὲς τὶς ἀλλαγές νὰ συντελοῦνται στὸ βασίλειον τῶν ἰδεῶν. Ὁ κόσμος δὲν ἔγινε τίποτε ἄλλο παρὰ μὴ ἀντανάκλαση τῶν ἰδεῶν αὐτῶν ἀλλαγῶν. Καὶ τὸ γεγονός ὅτι πίστευε ὅτι ὁ κόσμος ἀρχίζει ἀπὸ τὴν «Ἀπόλυτη Ἰδέαν»,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ

Η ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑΣ

Ὁ προϊστορικὸς ἄνθρωπος ἦταν στὸ ἔλεος τῆς φύσης γιὰ τὴν βιοζῆση. Ἄν δὲν ὑπῆρχαν τὰ φρούτα καὶ τὰ χόρτα θὰ πεθάνει ἀπὸ τὴν πείνα. Μὲ τὰ πρῶτα του θήματα πρὸς τὸν πολιτισμὸ ἔμαθε νὰ ὀργῶνῃ τὴ γῆ, νὰ κυνηγᾷ. Μὲ ἄλλα λόγια νὰ ἐπιδρᾷ πάνω στὴ φύση.

Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο πολὺ γρήγορα ἔμαθε τὴν ἀξία τῶν ἐργασιῶν. Μὲ τὰ ἐργαλεῖα μποροῦσε νὰ καλλιεργῆσῃ τὴ γῆ καὶ νὰ παράγῃ πολὺ περισσότερα. Ἐτοὶ σὲ σύγκριση μὲ τὸν ἄνθρωπον πὸς ζοῦσε μόνο ὀπὸ τὸ τί τοῦ ἔδινε ἡ φύση ἦταν πὸς πλούσιος. Καὶ ὁ λόγος ἦταν τὰ ἐργαλεῖα.

Ἐτοὶ ἂν καὶ οἱ δύο δούλεψαν ὁ ἕνας μὲ τὰ ἐργαλεῖα πῆρε περισσότερα. Ἐγινε πλουσιότερος. Ἡ πηγὴ τοῦ πλοῦτου ἦταν βέβαια ἡ ἐργασία: Χρειάστηκε νὰ δουλέψει γιὰ νὰ κάμῃ αὐτὰ τὰ ἐργαλεῖα. Ἀλλὰ ἡ χρησιμοποίησι τῶν ἐργαλείων πολλαπλασίασε τὴν ἀξία τῆς ἐργασίας του.

Ὁ ρόλος τῶν ἐργαλείων σήμερον εἶναι πολὺ πὸς σημαντικὸς ὀπὸ τότε. Γιὰ τὴν σήμερον ἡ παραγωγή στηρίζεται ἀπόλυτα στὰ ἐργαλεῖα. Ἡ εἰδικευση καὶ οἱ ἰκανότητες πὸς ἔχει σήμερον κάποιος ἐργάτης θὰ ἦταν ἄχρηστες ἂν δὲν ὑπῆρχαν τὰ μηχανήματα καὶ ὁ ηλεκτρισμὸς γιὰ νὰ κινηθοῦν. Καὶ ἐφόσον ἡ ζωὴ τοῦ καθ' ἑνὸς μας στηρίζεται στὴ δουλειὰ του μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ καθ' ἑνὸς μας στηρίζεται στὰ ἐργαλεῖα, στὶς μηχανές.

Σήμερον πάλιν ἡ σχέση μὲ τὰ ἐργαλεῖα δὲν εἶναι ὅπως στὰ παλιὰ χρόνια πὸς ὁ κάθε παραγωγὸς εἶχε τὰ ἐργαλεῖα του. Σήμερον τὰ ἐργαλεῖα — ἐργαστάσια, μηχανές κ.λ.π. — βρίσκονται στὰ χέρια τῶν λίγων.

Καὶ αὐτοὶ οἱ λίγοι πὸς ἔχουν τὰ δικά τους τὰ ἐργαστάσια καὶ τὶς μηχανές ἐλέγχουν καὶ τὶς ζωές μας. Γιὰ τὴν δίκως τὶς μηχανές τους θὰ πεθάνουμε ὀπὸ πείνα.

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Δὲν εἶναι μόνο αὐτὸ. Οἱ λίγοι μὲ τὸ νὰ ἔχουν στὰ χέρια τους τὰ μέσα παραγωγῆς παίρνουν ἕνα μέρος τοῦ πλοῦτου πὸς παράγουν οἱ ἄλλοι.

Ἄς δοῦμε ἕνα ἐπιπλοιοῖ πὸς δουλεύει σ' ἕνα ἐργαστάσιο. Μέσα σὲ μὴ βδομάδα τελειώνει ἕνα τραπέζι καὶ 4 καρέκλες. Τὸ εὐλο ὅς ποῦμε ὅτι στοιχίζει £25. Ὁ ἡλεκτρισμὸς, φθορὰ τῶν μηχανῶν καὶ ἐργαστασίου ἄλλες £5. Ὁ μισθὸς τοῦ ἐργάτη — ἂν εἶναι καλοπληρωμένος — £15.

Ὁ ἐργαστασιάρχης πουλεῖ τότε τὰ προϊόντα γιὰ £65. Τί ἔγινε; Στὴν ἀξία τῶν πρῶτων ὕλων — £30 — ἡ ἐργασία τοῦ ἐπιπλοιοῦ πρόσθεσε £35.

«Μιὰ στιγμὴ» θὰ πῆ ὁ ἐπιπλοιοῖς. «Ἐ-

γὼ μόνο £15 παίρνω ὄχι £35. Τί συμβαίνει».

Ἀπλὴ ἡ ἀπάντηση. Ἐκμετάλλευση. Ὁ ἕνας παράγει πλοῦτη καὶ ὁ ἄλλος τὸ παίρνει. Γιὰ τὸν μόνο ἡ ἐργασία τοῦ ἐργάτη μπορεῖ νὰ παράγῃ τὴν ἐπιπρόσθετη ἀξία πὸς συμβολίζουν οἱ £20.

«Μὰ ἔχω δικαίωμα νὰ πάρω τὶς £20 κέρδος ἀπὸ ἔβαλον τὸ ἐργαστάσιο καὶ τὶς μηχανές», λέει ὁ ἐργαστασιάρχης.

Ἐντάξει μὲ ποῖο δικαίωμα ὅμως ἔχει ἐργαστάσιο καὶ μηχανές ἐνῶ ὁ ἐργάτης δὲν ἔχει;

«Νά. Δούλεψα καὶ φύλαξα λεφτά. Ἄνοιξα ἕνα μαγαζὶ καὶ πῆρα 3 ἐργάτες. Ἀπὸ τὰ κέρδη τὸ μὲγάλωσα, καὶ ὅσο τὰ νέα κέρδη ἀγόρασα τὸ ἐργαστάσιο. Τὰ πλοῦτη εἶναι δικά μου».

Εἶναι;

Ὅλα τὰ κέρδη πὸς χρησιμοποίησε γιὰ νὰ μεγαλώσῃ τὶς δουλειές του ἦταν τὸ προῖον τῶν κόπων τῶν ἐργατῶν του. Τὸ ἐργαστάσιο, τὰ μηχανήματα, ἡ εὐλεία, τὰ ἐπιπλα εἶναι στὴν πρᾶξη τὰ προϊόντα τῆς ἐργασίας τῶν ἄλλων πὸς αὐτὸς ἰδιοποίηθηκε. Εἶναι ὅλα αὐτὰ συσσωρευμένη ἐργασία, ἐργασία ἄλλων.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει μὲ ὅλα τὰ ἐργαστάσια, ὅλα τὰ ἐργαστήρια, τὰ γραφεῖα κ.λ.π.

Ἐργάτες ἔχουν παραγάγει ὅλο τὸ «κεφάλαιο» πὸς βρίσκεται στὸν κόσμον.

Ἀλλὰ τὸ μόνο πὸς παίρνουν εἶναι ἕνας μισθὸς πὸς φτάνει ὅσο γιὰ νὰ ζήσουν.

Πολλοὶ λέν νὰ ξεχάσουμε, τὴν ἀνισότητά. Ζοῦμε λέν, σὲ μὴ ἐλεύθερη κοινωνία πὸς σημαίνει ὅτι ἂν νομίζεις ὅτι ἀδικεῖσαι μὲ τὸ μισθὸ σου νὰ κοιτάξῃς τὸ βρῆς ἄλλῃ δουλειά. Ἄν δὲν βρῆς καλὴ δουλειά σημαίνει ὅτι ἡ κοινωνία δὲν χρειάζεται τὶς ἰκανότητές σου. Πληρώνεσαι ἀνάλογα μὲ τὴν ἀξία σου.

Τὸ ὅτι ὁ συλλογισμὸς αὐτὸς δὲν στέκει εἶναι εὐκόλον νὰ τὸ δοῦμε μὲ ἕνα παράδειγμα. Ἄς πάρουμε ἕνα κτηματομεσίτη πὸς ἡ δουλειὰ του εἶναι νὰ ἀγοράζῃ κτήματα φτηνὰ καὶ νὰ κερδίζει σὲ λίγους μῆνες ἢ ἄκομα καὶ μέρους χιλιάδες ἀπὸ τὸ πούλησῃ ὅταν «ἀποκτήσουν» ἀξία καὶ μὴ νοσοκόμα πὸς παίρνει ἕνα μισθὸ μόνο γιὰ νὰ ζῆσῃ. Στὸν τόπον μας ἔχουμε κι ἀπὸ τοῦς δύο. Ὁ πρῶτος εἶναι ὀπωσδήποτε ὀπὸ τοῦς πὸς ἀκριβοπληρωμένους στὴν κοινωνία καὶ ἡ νοσοκόμα ὄχι καὶ τόσο.

Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἰσχυρισθεῖ ὅτι ὁ κτηματομεσίτης εἶναι πὸς χρήσιμος ὀπὸ τὴν νοσοκόμα. Ὅμως αὐτὸ πὸς μετρᾷ δὲν εἶναι τὸ πόσον χρήσιμη εἶναι ἡ δουλειὰ κάποιου γιὰ τὴν κοινωνία ἀλλὰ ποιοῦ ἡ δουλειὰ ἐξασφαλίζει κέρδη στοῦς κεφαλαιοκράτες.

Αὐτὸς εἶναι ὁ κόσμος πὸς ζοῦμε. Ἄς τὸν ἀλλάξουμε.

οι μαθητες μας γραφουν...

ΟΙ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Η εξέταση της μόρφωσης ενός ατόμου πάνω σ' ένα ειδικό θέμα και μέσα σ' ένα καθορισμένο χρονικό διάστημα αποτελεί σήμερα τον κύριο τρόπο αξιολόγησης. Η φύση αυτού του τρόπου δημιουργεί άμεσως όρισμένες απορίες. Πόσο αντικειμενικός είναι αυτός ο τρόπος αφού η εξέταση γίνεται μέσα σε καθορισμένα χρονικά διαστήματα. Σε ποιο βαθμό εκφράζει την ικανότητα ενός μαθητή μέσα σε μια ή δυο ή τρεις ώρες.

Εξ άλλου είναι γνωστές οι ψυχολογικές συνέπειες των εξετάσεων. Η υπέρκόπωση από την συνεχή μελέτη, ή υπέρταση από την συνεχή προσπάθεια επηρεάζουν αρνητικά το μαθητή. Σαν φυσικό επακόλουθο αυτός εκφράζεται πάντα με μίσος έναντι των εξετάσεων. Η γνώμη που αντικρούει τα πιο πάνω επιχειρήματα λέει ότι οι εξετάσεις αναγκάζουν τον μαθητή να διαβάσει και σαν αποτέλεσμα να μορφωθεί. Είναι αποδεγμένο όμως ότι ο μαθητής που αποδίδει καλύτερα είναι αυ-

τός που μελετά σ' όλη την διάρκεια του χρόνου και όχι αυτός που αποστηθίζει το βιβλίο του την ημέρα πριν. Δεν πρέπει να μάθεις το βιβλίο, πρέπει να καταλάβεις το μάθημα. Οι εξετάσεις όμως ζητούν το πρώτο. Γι' αυτό ο μαθητής που έμαθε το βιβλίο την ημέρα πριν κερδίζει μια εφήμερη αποστήθιση, ενώ ο μαθητής που κατάλαβε το μάθημα κερδίζει μια αναλλοίωτη μόρφωση. Γι' αυτό και οι εξετάσεις δεν μορφώνουν το μαθητή, σε τόσο βαθμό όσο πιστεύεται. Θεωρούνται όμως κριτήριο για την μόρφωση του. Οι εξετάσεις ζητούν την αποστήθιση ύλης που δεν χρειάζεται. Σε ξένες χώρες όπως στην Αγγλία, όπου άρχισαν να γίνονται εξετάσεις κατά τις οποίες οι μαθητές δικαιούνται να χρησιμοποιούν τα βιβλία τους, τα αποτελέσματα των εξετάσεών τους, είναι παρόμοια με τα αποτελέσματα των άλλων.

Παρουσιάζεται λοιπόν ένα κυριό ερώτημα: αν καταργήσουμε τις εξετάσεις στη μορφή που υπάρχουν τι θα χρησι-

μοποιήσουμε σαν μέτρο αξίας του μαθητή;

Αποτελούν όμως οι εξετάσεις στη σημερινή τους μορφή το μόνο πράγμα που αποτελεί τη των Ανατολικογερμανών δεν κρίνεται για παράδειγμα με εξετάσεις. Εκτός από την αξιολόγηση του καθηγητή, οι μαθητές έχουν σαν υποχρέωση να ετοιμάσουν μια έκτεταμένη μελέτη πάνω σ' ένα θέμα. Αυτό γίνεται κάθε χρόνο και χρησιμοποιείται για να αντισταθμιστεί την γνώμη των καθηγητών και έτσι να εκμηδενιστεί την πιθανότητα, νεποτισμού. Στην Δυτική Γερμανία εξετάσεις γίνονται μόνο στον τέταρτο και στον έβδομο χρόνο του γυμνασίου. Πρέπει όμως να προσθέσουμε ότι και μια χώρα δεν τόλμησε να σταματήσει τις εξετάσεις στα πανεπιστήμια. Αυτό δεν έγινε όμως γιατί δεν παρουσιάστηκε ακόμη συνειδητοποιημένη και εθελοντική μελέτη των μαθητών, σε μεγάλη κλίμακα.

Στην Κύπρο όμως οι εξετάσεις έχουν πάρει τεράστιες χειρουργικές επεμβάσεις στην ε-

πίσης γυμνασιακή πρέπει να διασπάσει. Αντικρύζουμε έτσι το φαινόμενο στο οποίο ένας μαθητής για να περάσει το γιοφύρι της κρατικής στοι-

αποτελέσματα των εξετάσεων. Κι' όμως κάθε μάθημα αποτελεί μια ξεχωριστή οντότητα που λίγο ή πολύ τραβά τον δικό του δρόμο. Για να αναγα-



παρακαθήσει σε εισαγωγικές εξετάσεις. Τυχόν αποτυχία ο μέτρο αξίας; Αναμφισβήτητο όχι. Η γυμνασιακή εκπαίδευση τον μαθητή σε ιδιωτικά σχολεία με αμφίβολη παροχή σωστής μόρφωσης. Εκτός από αυτό οι εξετάσεις είναι ετήσιες και συμπεριλαμβάνουν στα κύρια θέματα ακόμη και τα θρησκευτικά. Επίσης σε συσχέτιση με τις εξετάσεις παρουσιάζεται και ένα άλλο — κατά τη — γνώμη μας — γεγονός. Τα απολυτήρια γυμνασίου έχουν σαν κύριο μέτρο αξίας το γενικό βαθμό στα

κάζει τον μαθητή να μελετά μαθήματα π.χ. τα θρησκευτικά, που μπορεί να θεωρεί σαν άχρηστα;

Το θέμα βέβαια των εξετάσεων θα πρέπει ν' απασχολήσει τόσο τους ειδικούς σε εκπαιδευτικά ζητήματα όσο και το μαθητικό κόσμο. Θα πρέπει να γίνει διεξοδική συζήτηση πάνω σ' ολόκληρο το θέμα για να βρεθούν τρόποι αντιμετώπισής του. Γιατί όλοι οι μαθητές, που είναι οι άμεσα ενδιαφερόμενοι αναγνωρίζουν ότι υπάρχει πρόβλημα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΟΙ ΕΚΚΛΟΓΕΣ

Αγαπητή «Έκφραση»,
Ολοταχώς προς εκλογές. Η ντόπια αντίδραση, κατευθυνόμενη όπως πάντα (παντού και πάντοτε) από το εξωτερικό είναι υποχρεωμένη να αναμετρηθεί με τις λαϊκές πατριωτικές δυνάμεις.
Κάποτε, μος έλεγαν ότι η ΕΟΚΑ Β' ήταν η μόνη αντιδραστική παράταξη στην Κύπρο. Πραγματικά όμως η προδοτική ΕΟΚΑ Β' δεν ήταν τίποτε άλλο παρά μια όπλιση της αμάδα της πωλημένης Δεξιάς που αυτή σαν πολιτικό κάμμα απέδειξε ότι εκφράζει τον κ. Κληρίδη.
«Ένας λαός που δεν έχει μνήμη δεν έχει μέλλον». Ο άποιος πιστεύει ότι η Κύπρος προδόθηκε, όποιος πονά και σέβεται τις θυσίες του λαού αυτού καλά θα κάνει να μετατρέψει το μυαλό του σε ένα φίλτρο πυκνό, κατασκευασμένο από την μνήμη και τον πόθο για λύτρωση και δικαιοσύνη τούτου του τόπου. Για να καταφέρουν να περάσουν μέσα από αυτό το φίλτρο όσοι πραγματικά το αξίζουν. Όσοι σι' άλληθρια άγωνίστηκαν και πρόσφεραν για τούτο το νησί.
Ήταν φυσικό ο κ. Κληρίδης να εκφράζει πάντα τις απόψεις και επιδιώξεις της ντόπιας πλουτοκρατικής τάξης άπου ήταν πάντα ο εκπρόσωπός της.
Η άθιση για να κινηθούν τα νήματα της αντίδρασης σ' όλο το μέρη του κόσμου γίνε-

ται από την μητρόπολη των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ουάσινγκτων. Η μεγάλη καπιταλιστική βάση του διεθνούς ιμπεριαλισμού. Βρήκε σ' όλες τις χώρες δούλους και πιστά ακυλιά που τα κατόντησε πόνιοι. Βρήκε στην Ελλάδα ένα Παπαδόπουλο, ένα Ίωαννίδη. Στην Αγκόλα μία ΟΥΝΙΤΑ και ένα «Εθνικό Μέτωπο». Στο Λίβανο τούς φαλαγγίτες. Παντού. Η Κύπρος δεν μπορούσε ν' αποταλεί εξαίρεση. Εύκολα θρίσκει ανθρώπους που κινούνται μόνο για ιδιοτελείς σκοπούς. Και τούς οδηγεί σιγά σιγά κάθε ίχνος ανθρωπισμού και πατριωτισμού. Και τότε πάρα πολύ εύκολα μπορεί να τους πείσει να συνθηκολογήσουν. Να υπαγράψουν μια Βιέννη. Να γίνει αναπλάγη πληθυσμών. Να αφήνονται στην τύχη τους τούτοι άγνωστοί και εγκλωβισμένοι για να φάμε το «περίφημο» «Εκμετ κατέψ». Μετά άφου δεν μπορούν να υπαγράψουν φανερά το κάνουν κρυφά. Μπορεί και σ' άποχωρητήρια. Βέβαια.
Όμως η μνήμη άς μη διατηρεί μόνο τις παραπάνω διαπιστώσεις. Υπήρχον και κάποιοι που Εσοκάσαν το ρόλο του Κληρίδικού θεάτρου. Και τότε όλοι οι άλλοι έβραζαν σε ανταγωνισμό την εύφρα τους από να αποδώσουν χαρακτηρισμούς. «Εξτρεμιστές», «τυχοδιώκτες», «ρομαντικοί». Και μία μεγάλη μερίδα του λαού άποψτε σε νάρκη. Και έδρασε άνευχλήτως ο κ. Κληρίδης. Όσοι άποκοιούφθηκε. Και άργίατρε ο λαός. Άλλά όση είναι η άργή των

για την κοροϊδία του Κληρίδη τόσο πρέπει να είναι και η ευγνωμοσύνη του σ' αυτού που τόν άπεκάλυπον.
Με όση την μνήμη και την όρθολογική άκμή πρέπει να καταδοίμε στις εκλογές για να συντηρήσουμε την πωλημένη Δεξιά. Να πάμη να ρυθμίσει την ζωή και την τύχη της πατρίδος μας. Μόνο ο λαός μπορεί να πό πετύχει αυτό. Μόνο όταν κάθε μήφος που θα πέφτει από το χέριο του λαού θα άποτελεί και ένα καρφί που ο ίδιος πάντα λαός θα τό κορφώση με την μνήμη και την γραβιά του στο φέρετρο του φασισμού. Για να τό θάμη όσο ποιά βαθιά μπορεί. Γιατί έκει είναι η θέση και ο προορισμός του.
Εμπρός για να σηκώσουμε τον ήλιο ψηλά. Φηλότερα και άπό τον Πενταδάκτυλο για να φωτίση την μορτωτική τούτη πατρίδα. Για να φωτίση τό κάστρο της Κερύνειας και τούς κάμπους του Μόρφου και της Κορμασίου. Για να ζωητανέψη τούς Σόλους και την Σοθαμίνα. Εγγύηση άτι ο φασισμός θάφτηκε και άτι την ίδια τύχη θά έχει και ο σωθνιασμός και η κατοχή.
Όσο κι' άν άκόμο τό μάτι του κ. Κληρίδη θρίσκονται καλημένη στην Δύση. Ο ήλιος θγασίνει στην άνατολή και χάνεται στην δύση. Έπρεπε να τό γνωρίζετε κ. Κληρίδη. Όμως πάρα είναι άργά. POLY ARGA.
Εύχαριστώ
Γιώργος Πολυκόπου
Λευκωσία 27.6.76

Ο ΥΛΙΣΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
(Από την 6ην σελίδα)

δείχνει πως στην ουσία είχε μια θρησκευτική αντίληψη για τον κόσμο.
Ο Μάρξ δανείστηκε τη διαλεκτική τούτη μέθοδο από το Χέγκελ. Βέβαια ο Μάρξ ήταν υλιστής και έβλεπε πως ο άνθρωπος είναι προϊόν του υλικού κόσμου. Είδη επίσης πως κάθε άλλη άλλαγή δεν μπορεί ποτέ να είναι μια άμαλή και εύκολη διαδικασία. Η άλλαγή δγαίνει μέσα άπό την πάλη. Οι άλλαγές στις ιδέες δεν είναι η πηγή των άλλαγών στον κόσμο, αλλά τό αποτέλεσμα τους. Έτσι τό μεγάλο καθήκον δεν είναι άπλώς ο άνθρωπος τις ιδέες του για τον κόσμο, αλλά ν' άλλάξει τον ίδιο τον κό-

σμο στην πράξη. Βέβαια την άλλαγή δεν μπορεί να την επιφέρει ο «άνθρωπος» στην άφηρημένη του γενική έννοια. Οι άνθρωποι βιολογικά είναι οι ίδιοι, αλλά είναι έντελως καθαροί πως υπάρχουν μεγάλες διαφορές μεταξύ τους στον κοινωνία. Οι διαφορές αυτές γεννιούνται ιστορικά. Γι' αυτό ο Μάρξ εξέτασε τον άνθρωπο και την κοινωνία ιστορικά, δίδοντας μας τη γνωστή θεωρία του ιστορικού υλισμού, μέσα άπό την οποία φαίνεται καθαρά ο ρόλος των διαφόρων τάξεων σε διάφορες ιστορικές εποχές. Τό κεντρικό του συμπέρασμα ήταν η αντίληψη της εργατικής τάξης στην σύγχρονη εποχή σαν φορέα της επαναστατικής άλλαγής.

ΑΡΗΣ ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗΣ

«16 Ιουνίου 1945. Ο Άρης πέθανε! Ο δυνατός. Ο ωραίος. Ο Άρης Βελουχιώτης. Έφυγε από τη ζωή και γράφτηκε στην ιστορία.

Τό κεφάλι του τό έκοψαν οι έχθροι και τό κρέμασαν από τις 18-20 Ιουνίου σ' ένα φανοστάτη στό Τρίκαλα.

Και από τόν φανοστάτη αυτό φώτισε και φωτίζει και τό παρελθόν και τό μέλλον μας».

Στις 11 του Φλεβάρη 1945 τέλειωνε ή συνδιάσκεψη της Γιάλτας. Στις 12 του Φλεβάρη υπογράφηκε ή συμφωνία της Βάρκιζας πού παράδωνε την έθνική αντίσταση του

παράδοσης του όπλιςμου στους Άγγλους και την ξενόδουλη κυβέρνηση της Ελλάδας.

Ο Άρης μαζί μ' ένα επιτελειο συναγωνιστών του παραιμένη στα βουνά πιστεύουν

χτυπήσουμε ανοιχτά και θά τόν διόξουμε» (Ριζοσπάστης 31.5.45).

Στις 16 Ιουνίου τό Πολιτικό Γραφείο της Κ.Ε. του ΚΚΕ ανακοινώνει μέσω του Ριζοσπάστη την γνωστή απόφαση πού θά διαβάσετε σε άλλες στήλες.

Η μοίρα του Άρη έχει προδιαγραφη. Από τή μιá στιγμή στην άλλη, ό ήρωας της εργατικής τάξης και του λαού, γίνεται προδότης και δηλωσίας. Χαρακτηριστικά μιás άσυγχώρητης σταλινικής νοοτροπίας πού σημάδεψε και στιγμάτισε ανεξίτηλα τό λαϊκό κίνημα σ' όλο τόν κόσμο.

Τήν ίδια μέρα ό Άρης αυτοκτόνησε (κατ' άλλους δολοφονήθηκε). Δέν ήταν ή άποκήρυξη πού τόν σκότωσε. Έπαιξε, βέβαια, κι' εκείνη τό ρόλο της. Ήταν ή τελευταία σταγόνα πού έκανε τό ποτήρι νά ξεχειλίσει.

Όμως, αν για τούς υπεύθυνους του σφαγιασμού του Ελληνικού λαϊκού κινήματος ό Άρης εξαφανίστηκε από τις σελίδες της ιστορίας, μιás ιστορίας πού τόσο συχνά κακοποιείται και πλαστογραφείται απ' αυτούς τούς ίδιους πού θέλουν νά έμαρμυρίζονται σαν οι όρθόδοξοι του ιστορικού όλισμού, για μιás πού ή ιστορία είναι καθοδηγητής δράσης και δημιουργός ανεκτίμητης πείρας για τά μελλούμενα, ό Άρης είναι ένας από τούς ανθρώπους πού έβαλε τό χέρι του στην πορεία της ιστορίας. Ένας ήρωας του παγκόσμιου εργατικού κινήματος.



Ελληνικού λαού στα χέρια των ξένων και της ντόπιας αντίδρασης.

Ο Γενικός Αρχηγός των στρατιωτικών δυνάμεων του ΕΛΑΣ ό Άρης Βελουχιώτης, παρόλα πού διαφώνησε έντονα με αυτή την προδοτική απόφαση της ήγεσίας του Κ.Κ.Ε., ένταύτους πειθάρχησε στην έντολή του Κόμματος του, και όπύγραψε μαζί με τόν Σαράφη την διαταγή της διάλυσης του ΕΛΑΣ και της

τας, ότι ή ήγεσία του Κόμματος θά συνέλθει και θά συνεχίσει τόν άγώνα και ότι ή επιστροφή του αρχηγού του Κόμματος Ν. Ζαχαριάδη στην Ελλάδα θά τόν δικαιώσει.

Ο Ζαχαριάδης επέστρεψε δηλώνοντας ότι:

«... Η συμφωνία της Βάρκιζας νά έκτελεστεί γρήγορα και 100%. Αν κάποιος μέσ' από τις γραμμές μας, στις πόλεις είτε στα βουνά, αντίδρα ακόμα, έμεις θά τόν

ΓΙΑ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ

Μιά μικρή πικετοφορία από 40 άτομα περίπου διάσχισε τούς δρόμους της Λευκωσίας την Τετάρτη 23 Ιούνη εκφράζοντας την αντίθεση της στη χρησιμοποίηση των βάσεων από τόν Αμερικάνικο στόλο.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ

Εκείνο πού είχε σημασία από την πικετοφορία δέν ήταν ό αριθμός αυτών πού πήραν μέρος αλλά τό μήνυμα πρὸς τόν Κυπριακό λαό. Ότι οι βάσεις είναι κακοδαίμονια για μās και ότι ό ιμπεριαλισμός τις χρησιμοποιεί για νά κτυπά τούς γειτονικούς λαούς πού αγωνίζονται. Έπίσης ότι ή απάντησή μας πρέπει νά είναι όχι στην χρησιμοποίηση των βάσεων, έξω οι βάσεις.

Στή σημερινή περίοδο πού περνούμε πού όλες οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις σε συνεργασία με τούς ντόπιους συμμάχους τους προσπαθούν νά «λύσουν» τό πρόβλημά μας σκλαβώνοντας μας τελειωτικά, κάθε αντιιμπεριαλιστική κινητοποίηση έχει μεγάλη σημασία. Φέρνει στό προσκήνιο τά σχέδια του ιμ-

περιαλισμού και διαλύει τις ψευδαισθήσεις πού καλλιεργούνται από όρισμένους κάποιων ιμπεριαλιστικών χωρών πρὸς τόν Κυπριακό λαό.

Κάνει πιό καθαρό τό ρόλο του ιμπεριαλισμού και ξε-



σκεπάζει τούς πράκτορες του πού είτε με την απάθειά τους είτε ενεργά ύποστηρίζουν τά συμφέροντά του.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

Τό Σάββατο 16 Ιούνη 1945 - την ίδια μέρα πού αυτοκτόνησε ό Άρης - ό «Ριζοσπάστης» δημοσίευσε τη παγκόσμια πλήρη απόφαση του Π.Γ. για τόν Άρη. Την παραμονή, στις 15 Ιούνη, με ένα άλλο δημοσίευμα ό Άρης χαρακτηριζόταν με τόν ίδιο τρόπο ως γενναίο άποκρίστη του ρόλου του στην έθνική αντίσταση - άναρχότατο σε μιλις το 1942 (ήτοι από τό Κόμμα τό χαρακτηριζόταν πάλι).

«Η προδοσία του Βελουχιώτη»
Τό Π.Γ. ένθαρσε τό δημοσίευμα στο «Ριζοσπάστη» της άποφύτης της 11ης Ολομέλειας της Κ.Ε. για τόν Άρη Βελουχιώτη (Θανάση Κλάρα ή Νεφέλη). Ο Κλάρας αφού μιλάει μερικές λέξεις για τόν Άρη, πάλι λέγει πού πού στην τρέφουσά του Παναγιώτη, πού έμεινε στην πύλη του έθνικιστικού κινήματος να υποκαταστήσει με τίς ίδιες τις προθέσεις του Ιωάννη της Φωκιάς και γρηγορήσει. Τό Κ.Κ.Ε. κούνησε τη δυνάμει της κήτη. Ήταν ήρωας κι' από όσα και ήρωας στιγμής πού έπαιξε και ό σο, πού τις άποκρίσεις και τη συμφωνία πού στα λόγια έδειξε άκαταρχει πάλι, καταποδοίσει τό Κ.Κ.Ε. με τη τυχοδιωκτική και άκατη όρση του πού μονάχα τόν έλθε όφελει. Στο Κ.Κ.Ε. δέν έχει θέση κανένας άσοδήματα ψηλά κι' αν στέκει κι' άσοδύματα μεγάλα κι' αν είναι όσαν οι πράξεις του δέν συμβαδίζονται με τό κοινό συμφέρον και όταν παραβιάζεται ή δημοκρατική ίσαοομοσυνική πειθαρχία».

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Π. ΚΛΑΡΑ

... Δέν είναι αληθές, ότι λύγισε, διότι τόν όπέβαλον εις κάποιον ιδιαίτερο έξουσιασμό ό Θανάσης και έκαμε δήλωσιν μετανοίας επί Μεταξά. Τιμωτέρον θά ήτο νά διασηφηνισθή και καθορισθή ό έξουσιασμός αυτός, διά νά μή φωνάζεται ό καθένας ότι θέλει και ότι τού άρξισι. Ο Θανάσης δέν έκανε δήλωσιν μετανοίας, διότι λύγισεν. Η δήλωσις έγινε εις τας φυλακάς Κερκυρας, διακο ούτε πίσεις, ούτε έξουσιασμούς όριστοτο ή όδόντο νά ύποσθη, άλλ' όύτεγραψε δήλωσιν κατ' έντολή του Ζαχαριάδη. Γνωρίζω ταύτο, διότι εις τας φυλακάς Κερκυρας και εις λεγομένην μεταξύ μας συζήτησιν εις τό γραφείον του διεθυντού των φυλακών, του σπένετησιν νά μιλή δήλωσιν, χωρίς νά άποσθη των ιδεών του, διότι τέτοιο πράγμα δέν έτάδισεν νά τού είνω, διά νά ελέγην των φυλακών και έαίνας μου άπήνησεν ότι θά έκαμε, δήλωσιν, διότι ειχε άφες ταύτη την έντολήν του κρατουμένου τάτα εις τας πύλας φυλακών Ζαχαριάδη. Τό ποτεόσω αυτό, διότι δέν είχα κίττινα λόγο νά πη ψέματα εις έμέ, έστις ήμην κίττινος άρξιστής του Κ.Κ.Ε...»

«Θανάση του Κλάρα του Παναγιώ Κλάρα στην «Ε...



αγοραζετε τη σοσιαλιστική εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μιλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς
Τιμή φύλλου 50 μιλς.
Οι έπιταγές στο λογαριασμό 1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.
Η Σοσιαλιστική Έκφραση θά διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.